# DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXIII. ZATURDAG den 28sten JUNY 1845. No. 26.

*O écrivains ! que la vérité ait un asyle dans vos ouvrages ; que chacun de vous fasse le serment de ne jamais flatter, de ne jamais tromper ............*

Thomas, Essais sur les éloges.

In het 24 nummer van dezen jaargang der Curaçaosche Courant vond ik, onder bovenstaande spreuk of motto, een geschryf van *eenige Israëliten dezer Gemeente*, die voor drie achtingswaardige personen, leden van het kerkbestuur der Israëlitische Gemeente alhier, optreden, welke de vriend der orde in No. 23 derzelfde Courant *getracht zoude hebben te beleedigen, door hen te beschouwen als degenen, die eenige punten van een. door eenige jongelieden dezer Gemeente aan gemeld Collegie ingediend, verzoekschrift, verworpen hebben ; en, aangezien deze personen alle achting verdienen, wegens hunne grondbeginselen en regtvaardige handelingen, zoo achten zy het hunnen pligt zich in derzelver plaats te stellen, ofschoon het hun oogmerk niet is* GEHEEL *hunne verdediging op zich te nemen, daar zy hen zelven volkomen in staat rekenen om het artikel te wederleggen.*

Met dit doel gaven zy hun hart eens regt lucht en beleedigden in hun geschryf, behalven den vriend der orde, verscheidene personen, die met hun geschryf niets te doen hadden, hen aanrandende en belagchelyk makende, iets dat een kwaad hart verraadt.

Dat zy hiertoe door gezegde drie achtingswaardige Heeren gemagtigd of geroepen zyn, onder wier *wys en regtvaardig bestuur* (Men gelieve hun motto eens natezien) zy zulke *schitterende gelukzaligheid genieten*, wil ik niet gelooven. Ondertusschen, zy hebben voor het publiek en dus ook voor my geschreven, en aangezien de vriend der orde, die ik personeel hoog acht, het beneden zich achtte om hun beleedigend, spottend en niets bewyzend geschryf, in de Courant van den 14 dezer te beantwoorden, vind ik my verpligt hun stuk eens na te gaan en zonder hunne vinnige, satirieke en niets bewyzende trant van schryven natevolgen, hun de noodige aanmerkingen te maken en de, er uit voortvloeijende, vermaningen te doen ; *moetende myne les alzoo strekken om hen aantemanen van hunnen tyd aan nuttiger zaken te besteden. De tyd toch is te kostbaar, iedereen moet deszelfs waarde kennen, één oogenblik verloren* aan nutteloos, onbewezen en satiriek geschryf, dat slechts over personen en niet over zaken loopt, *is eene leegte in het leven, welke waarlyk niet vergoed kan worden door het genoegen en het gelach* (Hoe weinige Israëlitische godsdienstzin straalt er in deze hunne woorden door ! ...) *welke de wanhoop van den vriend der orde in de toekomst by hen zal opwekken.*

Doch ook voor my is de tyd kostbaar, dus ter zake :

De vriend der orde getrouw aan uw motto, myne Heeren, (die u in de bewuste Courant van den 14 Juny dezes jaars 1845, "*eenige Israëliten van deze Gemeente noemt*)" had het geluk in deze de waarheid te kennen en te zeggen niet alleen, maar haar ook in het vorige No. 23 te bewyzen. Hy, beducht voor de gevolgen, welke eene door partyzucht gedane keuze voor zyne kerk konde hebben, nam zich voor elke daadzaak, waardoor of deze of de door dezelve tot stand te brengene goede inrigtingen, benadeeld en verlamd konden worden, publiek te maken, opdat aldus de openbare meening alle partyzucht in toom konde houden. De wyze onzer Godsvereering, byzonder in het zingen en bidden, geheel niet overeenstemmende met den geest des tyds en ons zoo zeer aan den spot van vreemden blootstellende, dat het gejoel in onze Synagoge hun ten spreekwoord werd, waren zes en twintig jongelieden (met uitzondering van een paar, allen van zestien tot vyfentwintig jaren oud,) die het geluk gehad hadden eener aan onze tegenwoordige verlichting overeenkomstige opvoeding en onderwys deelachtig te zyn geweest, gezamentlyk met achttien welgezetene en beschaafde leden onzer gemeente, die hiertoe niet alleen hunne geldelyke ondersteuning wilden verleenen, maar ook met raad en daad mede werken, er op bedacht : om aan het kerkbestuur een verzoekschrift in te dienen, verzoekende derzelver ondersteuning en bescherming in een door hen gevormd plan, waarby zy zich met allen yver wilden toeleggen *om te leeren zingen* en in het, by de beschaving, die hen omringt, zoo onbestaanbare gegalm, eene hervorming daar te stellen. Het kerkbestuur gaf hiertoe zyne toestemming, stelde hun twee maanden tyd, om hiervan de proef te nemen, onder bepaling, dat alle veranderingen, die zy in de wyze van zingen, voorlezen en rusten wilden maken, vooraf door den Hazan en Assessor Rabyn moesten worden goedgekeurd ; hunne proeven naar wensch slagende, en de hun gestelde tyd ten einde loopende, verzochten zy het kerkbestuur nog eene maand verlenging, ten einde het geheele rituaal achtereenvolgend te kunnen doorloopen ; het kerkbestuur weigerde dit verzoek by eene meerderheid van drie tegen twee stemmen. Op het einde nu van den gestelden tyd, leverden de Hazan en Assessor Rabyn aan het kerkbestuur eene memorie ter bekrachtiging over, waarin al de rustteekens of punten, welke met in het oog houden van den striksten zin der gebeden, waren aangewezen, als ook den aanvang van elk vers, waar de voorzanger den toon moest aanheffen, iets, dat by gebrek aan een orgel hoogst noodzakelyk was. Nu hoorde men van eenige leden van het kerkbestuur "*dat de gezangen goedgekeurd waren*" en reeds prees men hen hierover ; doch wat volgde ? Eene restrictie in die goedkeuring, waarby het rusten in de langste psalmen werd afgeschaft en den voorzanger belet om eenig ander vers van de gewoonste lofzangen aan te heffen, dan het begin van denzelfden zang, en niet meer noch minder, dan gebruikelyk was, ; waardoor dan het doel van de vierenveertig yveraars voor het goede byna geheel verydeld werd. Het is waar, 19 punten der memorie waren goedgekeurd, doch deze hadden alleen betrekking : op het Sabbats ochtend gebed, als wanneer geene vreemden, ja byna niemand van onze Godsdienst in de Synagoge komen ; op eenige gezangen, by gelegenheid van het nieuwe jaars feest en vasten dag ; en in het algemeen op gezangen van minder aanbelang.

Ziedaar nu, myne Heeren, de daadzaak, welke de vriend der orde in No. 23 mededeelde, eene daadzaak vervat in den aldaar geplaatsten en door J. J. H. en B. D. C. geteekenden brief aan het bewuste kerkbestuur. Natuurlyk was het, dat deze brief eene inleiding moest hebben, en even natuurlyk, dat de vriend der orde er de gevolgtrekking uitmaakte van : " wat zullen zy " nu wel zeggen, die aan het bestaan van " eenige aanzetters, die er op uit waren om " het koor te storen niet konden gelooven, " wanneer zy klaarblykelyk zien, dat de " meerderheid van dezelfde vertegenwoor" digers der Gemeente juist die genen wa" ren, welke geveinsdelyk werkzaam wa" ren om de chaos weder daar te stellen ;" en nog natuurlyker, dat de vriend der orde zich hierover verontwaardigd toonde ; dat hy de jonge zangers tot voortzetting hunner studiën, onder de leiding van bekwame muziekkundigen, aanspoorde en hoop op betere toekomst inboezemde, op eene toekomst, waarin ook het kerkbestuur hun zoude toejuichen en beschermen !

Zoo gy overigens nog eene stille hoop moogt hebben van, wegens de waarheid, der in den bewusten brief vervatte daadzaken, twyfel te doen ontstaan, vraagt gy misschien : Heeft het kerkbestuur dezen brief ontvangen ? Hebben alle en vooral de meerderheid der drie leden denzelven gelezen ? Is dezelve wel in het kerkbestuur ter tafel en in omvraag gebragt ? Is er door de Drie Heeren niets op aangemerkt ? Weet dan, dat gezegde brief ook met dit doel op den 14 jl. in No. 23 dezer Courant geplaatst werd ; dat al de Leden deszelven er lecture van genomen hebben ; dat dezelve op den 17 jl. in de vergadering van het kerkbestuur is ter tafel gebragt, alwaar ook de drie Heeren in kwestie tegenwoordig waren ; en dat dezelve, alvorens by het archief geplaatst te worden, is in omvraag gebragt en, niemand der presente leden er iets op aan te merken hebbende, by het archief is gedeponeerd en in de notulen opgenomen ! — — —

Zie daar dan myne Heeren, alles uiteen gezet en bewezen wat de vriend der orde in de Courant No. 23 publiek maakte, en het oogenblik dáár, waarop ik tot uw geschryf kan terug komen.

Door het afschaffen van de in de voren aangehaalde memorie aangewezene rustpunten in de langste psalmen, en door het den Voorzanger beletten van iets anders dan het begin eener lofzang aanteheffen, werd het geregeld zingen, zelfs voor hem, die de sterkste longen heeft en het meest toonvast is, onmogelyk. De voorgestelde en door het kerkbestuur verworpene rust en aanhefteekens waren geene veranderingen noch in gebeden noch in gezangen ; dezen bleven hetzelfde, en zoo er door dezen by mogelykheid eenige verandering in zin of beteekenis mogt gegeven geworden zyn, dan waren de tot onderzoek hiervan aangewezen Hazan en Assessor Rabyn door hunne kennis der Hebreeuwsche taal hierin zeker de bevoegdste regters, ten zy de drie achtingswaardige leden hen hierin mogten overtreffen, hetgeen voor my niet bewezen is, en dezen zouden zich wel gewacht hebben van iets goed te keuren, waardoor zy zich aan de censuur der Hoofd Commissie in Nederland zouden blootstellen. Ook was hierop het door ul. aangehaalde 124ste artikel van ons reglement niet toepasselyk. Dit ziet meer bepaald op Godsdienstplegtigheden en doelt niet op geregeld rusten en op behoorlyk toon aanheffen by gebeden en gezangen, en moet ook door de drie achtingswaardige leden zoo begrepen zyn, hoe hadden zy anders, zoo als gyl. zelfs zegt, de 19 punten kunnen bekrachtigen !

Uit uw schryven blykt : dat uwe party op den 2 April jl. (dat is by de verkiezing van eenen Parnassyn) de zege behaald

heeft. Dat er by deze verkiezing partyzucht plaats had en men dus by de keuze van eenen Parnassyn minder op algemeene en wetten-kennis zag, minder vroeg; "Is de kandidaat, de persoon, die zelf of wiens ouders of betrekkingen het meest aan onze Synagoge of armen deden en dus het meeste belang in ons aanzyn toonde? Is hy door zyn verstand, stand en betrekkingen daarenboven het meest geschikt om in moeijelyke omstandigheden onze Gemeente te kunnen voorstaan en helpen?" maar meer vroeg: "is de kandidaat van onze party," is meer dan waarschynlyk en zeer natuurlyk, daar er eene party en gevolgelyk zucht tot dezelve moest hebben plaats gehad, wyl gy zelf bekent, dat "*die party op den 2 April de zege behaald heeft.*" Doch, myne Heeren! men vormt geene party en tracht naar zege zonder grond en doel! Was nu deze uwe party gevormd om de verlichting, met stipte in het oog houden van ons voorvaderlyk geloof, te bevorderen, goede inrigtingen daartestellen en verkeerdheden afteschaffen of tegen te gaan? Immers neen! want gyl. hebt de verlichting niet bevorderd, gyl. hebt eene beraamde goede en nuttige inrigting niet alleen verlamd en tegen gegaan, maar ook hen, die er hunnen tyd en geld aan wilden wyden, bespot! Was het doel om een eminent man als Parnassyn aangesteld te krygen, toen men stemmen voor den nu aangestelden Parnassyn aanwierf? Of was het doel om zich te wreken over den tegenstand aan de vorderingen van den oom des tegenwoordigen Parnassyn's, die eene party te zamen bragt om zynen voorstander en neef tot Parnassyn te benoemen?— Dit myne Heeren! wil ik niet beantwoorden, maar laat het aan uw geweten over."

Hoe dit ook zy, te bejammeren, ja zeer te bejammeren, was dit; want daardoor brengt gyl. ons tot het geloof: *dat het een beraamd middel was voor het plan van uwe wraakzucht* en geeft my *rede van spyt* en droefheid over de keuze van den 2 April jl. niet alleen, maar ook my en meer andere vrienden van verlichting en orde eenen wenk om voortaan alles in ons vermogen aantewenden van geenen spyt te moeten gevoelen als men by verkiezingen minder de geschiktheid van personen dan wel partyzucht in het oog wil houden; en, wy geven al onze geloofsgenooten den raad, ja, verzoeken hun ernstig om voortaan meer het belang van onze Godsvereering en van onze Synagoge in het oog te houden, dan dat van party of zucht tot dezelve, op dat voortaan het publiek van uw meesterlyk geschryf en van myn broddelwerk bevryd blyve.

Een vriend van orde en vyand van noodelooze en doelklooze openbaarmaking van feiten zynde, tot welker beoordeeling en bestraffing niet het publiek, maar wel ons Bestuur bevoegd is, en den rol van verklikker niet geroepen zynde te vervullen, zoo ging den vriend der orde, het door ul. aan het publiek verhaalde gezegde van een lid van den Raad der oudsten niet aan; evenmin als het hem voegde den dienst doende Voorzanger raad te geven, die oud en wys genoeg is om zichzelven te raden, en zelfs te weten tot hoe laat een geestelyke, zonder den fynen aanstoot te geven, buitens huis mag zyn.

Wie gy met uwe schepseltjes bedoelt, *welke* de vriend der orde in zyn artikel *zoo veel lof toezwaait, en die zoo veel wanorde plegen*, begryp ik niet. Een infusie diertje, een wurmpje of eenig ander insect dat den mensch lastig is en in deszelfs bewerktuiging wanorde te weeg brengt, die bedoelt gy immers niet, want die heeft hy niet geprezen;—of, verstaat gy soms de beteekenis van het woord schepseltje niet en bedoelt daarmede jongelingen van 16 tot 25 jaren, zoo als zy, die nu hun best doen *om te leeren zingen*, opdat de lachspieren van menschen met eenig muzikaal gehoor en met eenig gevoel voor het schoone en goede niet onwillekeurig in beweging raken over hun, door het harde en lange schreeuwen, wanluidende, heesche stemmen en misvormde wezenstrekken?—Zoo gy deze jongelieden bedoelt, en deze naar de Synagoge gaan alleen om eenige mannen en jongelingen (die zonder te kunnen zingen, nogthans in den zang den hoofdtoon willen geven) uit te lagchen, dan moest gyl. (dit bewezen zynde, hetgeen ik niet geloof) hierover aan hunne ouders, voogden of aan het kerkbestuur uwe klagten inbrengen, of liever, hen door goed en geregeld te zingen tot toejuiching en navolging dwingen!

Overigens, myne Heeren, aldus moet ik u noemen, want ware Israëliten sporen anderen niet aan om met verachting op een geschryf neder te zien, dat met het kennelyk doel van meerdere waardigheid aan onze Godsvereering te trachten bytezetten, hoe ongepolyst dan ook, aan uw oordeel is onderworpen geworden; en, hoe wel naar uw inzien het *geschryf van den vriend der orde niets anders te weeg zal brengen, dan door een ieder voor gek gehouden te worden*, is hy nogthans zoo wys van aan den naam van *broeder* dien gy hem op het einde van uw geschryf toevoegt niet meerder waarde te hechten, dan hy verdient, want gyl. toch zyt de ware broeders ook niet!—

En nu myne Heeren! beoordeelt U zelven uw geschryf en uwe handelingen;— gyl. beschuldigdet den vriend der orde *van valschheid, van de waarheid niet te kennen, van dezelve aan persoonlyke hartstogten op te offeren om zich te wreken op de party, welke op den 2 April jl. de zege behaald heeft, van een plan van wraakzucht, van vermetelheid, van eene party te hebben willen verdrukken, van lompheid, van ongepolyst schryven* enz. enz. Gevoelt, dat, na al het vorenstaande, deze door Ul. opeengehoopte beleedigingen op U zelven terug keeren en schaamt Ul. zoo gy nog voor schaamte vatbaar zyt!

*O écrivains! que la vérité ait un asyle dans vos ouvrages; que chacun de vous fasse le serment de ne jamais flatter, de ne jamais tromper ..........*

Thomas, Essais sur les éloges.

EEN LEZER VAN DEZE COURANT EN HOOGSCHATTER VAN DEN ISRAËLIET VRIEND DER ORDE.

Willemstad den 26 Juny 1845.

---

## Aan Exod.

Gy. vriend Exod.
Gy strekt ten spot
Van alle fyne snaken,
Het was uw lot
Van met uw vod
Ons allen te vermaken!
Had slechts Apol uw pen geleid
Zyn' Harmonie ons oor gevleid
Dit stuk zou U niet raken.—

Ja, vriend Exod,
Het was te zot
Naar rymers roem te haken;
Nu is 't uw lot,
Dat om dit vod,
Een ieder u zal laken!
Zie eerst der kindren Spraakkunst na,
Leer nog wat meer Gramatica,
Dan moogt gy versjes maken!—

A.

---

## Van Minerva.

*Bedil ik U wat snaaks, gy moogt my weer bedillen,*
*Zoo lagchen wy te zaâm, om uwe en myne grillen.*

P. LANGENDYK.

Jupyn zat onlangs aan 't ontbyt,
Met de eeuwen oude en gryze tyd
En nog twee andre snaken,
Vrouw Juno, (zoo men denken kan,)
Was bezig om voor d' ouden man
Een boterham te maken.

Apol berigtte aan papa,
Dat, enkel uit Amerika,
Er tyding was gekomen;
Ook zei hy, kwam door een' orkaan,
De Europeesche post niet aan,
En 't luchtschip kon niet stoomen.

Hy bragt dan ook van 't postkantoor,
Niet dan wat nieuwspapieren, voor
Het kabinet der Goden.
Het nieuws was niet zeer int'ressant,
Except, in de Cur'çaosche krant,
't Bekend geschil der Joden.

Hy vond, zoo lang 't nog proza was
Het wel een woordje op zyn pas,
(Was 't maar daarby gebleven,)
Maar, toen ten laatste, dat gedicht
Der kunsten God kwam voor 't gezigt,
Begon de zon te beven.

Minerva was geweldig kwaad,
Zy vond het een' vermeet'le daad
Zoo iets, haar naam te geven,
(Waarin men zeker onbedacht,
Maar waar toch ieder een om lacht,)
Tot driemaal rymt op *dreven*.

"Wel zusje lief," sprak God Apol,
"Je Album raakt zoo langzaam vol;
"Hoe zou die dichter heeten?....
"Ik wed dat je 't niet eens verstaat,
"Het huppelt in en uit de maat,
"Zoo'n dichtstuk doet me zweten."

""Ja broer! ik vind het ook gemeen,
""'k Zend dadelyk een brief er heen,
""En 'k zal hem bondig schryven;
""Dat als, nu wezenlyk die man,
""Geen betre versen maken kan,
""Hy liever stil moet blyven.""

---

Ik, die als bode van de Goôn,
My nu en dan op aard vertoon,
Heb strenge last gekregen.
Om 't ongenoegen van Jupyn
Aan Exod te doen kenbaar zyn,
'k Had anders ligt gezwegen.

MERKUUR.

*Van den Olimpus.*

---

## Hemelschregt aan Exod.

't Was op een schoonen Juny-morgen,
Dat Jupiter zich voor de pret,
Als had hy nergens voor te zorgen,
De krant liet brengen aan zyn bed;
Hy las en sluimerde by poozen,
Toen eensklaps Pallas binnentrad
En sprak; Papa, die goddeloozen
Bespotten me in hun ochtenblad.
"Wat is 't myn kind?" wat maak je een leven!
Hernam Jupyn, "'t is ongehoord,
"'k Was juist aan -*schans en hart*- gebleven,
"Nu ik in myn lezen word gestoord.
"Wat of het is? kunt gy 't nog vragen
"Papa, nadat gy 't onding zaagt?
"Kwam U Apol zyn hoon niet klagen?
"Is nog Merkuur niet opgedaagd?
"Wel neen: en ik zweer je by myn haren
"Dat je je evenmin bevat,
"Als 't in myn denkend brein won varen,
"Dat jy reeds *driemaal scheepsregt* had."
Tot zoover was 't gesprek gekomen
Toen God Apol, verwoed en gram,
Als had men hem zyn' lier ontnomen,
Met rasse schreden binnenkwam.
Merkuur liet ook niet op zich wachten,
Maar volgde ras den God der Zon,
Die, diep verzonken in gedachten,
Nog niet tot spreken komen kon.
Jupyn was met de zaak verlegen
En wist niet wat hy zeggen zou.
Hy was Minerva zeer genegen,
Maar ried niet wat zy hebben wou.
Merkuur had ook nog niets gesproken,
Apol zat eveneens nog stil;
Toen eind'lyk 't zwygen werd verbroken,
Door 't vallen van Jupyn zyn bril.
Dit bragt Minerva weer aan 't praten
Zy vroeg Apol, de kunst ten zoen,
Om Jupiter niet los te laten,
Voor hy hen allen regt zou doen.
Apol dus, van zyn stoel gerezen,
Begaf zich tot den hemelgod
En vroeg: hebt gy de krant gelezen
"Of liever 't prulschrift van EXOD?
"Waarin hy, zonder zich te schamen,
"Minerva hoont en my belaagt,
"Ja, zoo veel onzin uit durft kramen,
"Dat iedereen er over klaagt."
Jupyn had nog de krant in handen,
Hy las dus 't stukje van EXOD,
En zei toen, lagchend door de tanden,
"Het ding is waarlyk al te zot.
"Om jelui daarvoor kwaad te maken,
"Waarachtig ieder lacht er om;
"Dus 'k raad je, wilt je klagten staken
"En laat den man maar even dom,
"Daar anders nog de bloed kon denken
"Dat hy met zyne brabbeltaal
"Een ander in zyne eer kon krenken,
"En dat toch, weet je altemaal,
"Zou even dwaas zyn, als 't vermeten
"Van Midas vroeger is geweest,
"De gulde les ooit te vergeten;
"Schoenmaker houdt je by je leest."

MOMUS.

*Uittreksels uit het Algemeen Handelsblad.*

Londen, 26 *April.* Luidens eene mededeeling aan het parlement is er van 1815 tot 1843 een getal van 639,145 slaven in de West-Indien en Zuid-Amerika aangebragt; doch het getal der onder weg gestorven of als slagtoffers van den onmenschelyken handel om het leven gekomen, moet veel grooter geweest zyn.

De *Times* betoogt, dat het beste middel tegen den voortduur van den slavenhandel gelegen is in de gevolgen, welke de slavenaanvoer voor de kolonien tegenwoordig heeft. Het blad spreekt toch van de gisting en regeringloosheid, die door dezen aanvoer gevoed wordt onder eene bevolking, die tot oproer rypt, en van de brandstichting en moord door haar gepleegd.

De zuidelyke staten van Noord-Amerika nemen dan ook alle maatregelen van voorzorg, om hunne Negerbevolking tegen aanwas van buiten af te behoeden. Het blad vindt zyne meening hieromtrent bevestigd door onderscheiden geschriften, laatstelyk op Cuba uitgekomen.

De toestand van dat eiland is in de jongste drie jaren zeer hagchelyk geweest; en de negers waren, met ronde woorden, in oorlog tegen de blanken, zoodat het ergste te vreezen was. Het gevolg hiervan was, dat de voornaamste planters van Matanzas aan den gouverneur van het eiland, den generaal O'Donnell, dringende vertoogen hebben gezonden, om hem te hopen, alle middelen te werk te stellen tot stuiting van den slavenhandel, waardoor het evenwigt tusschen de blanken en zwarten al meer en meer verbroken werd. De tegenwoordige bevolking van Cuba is 1,007,624 zielen, waarvan 418,291 blanken, 436,495 slaven en 152,838 kleurlingen. Zestig jaren geleden bedroeg de blanke bevolking 56 pCt.; thans is zy naauwelyks 42 pCt., en het eiland wordt niet langer beschermd door de Spaansche volkplantingen op het vaste land; het wordt omringd door de vrye bevolking van Haïti en Jamaica; en de toevloed van blanken was betrekkelyk zeer gering, naar mate die van Negers, die door slechte behandeling tot het uiterste gevoerd werden, aanzienlyker was. Men betoogt thans in op Cuba uitgekomen geschriften, dat de bloei en rust des eilands alleen bestaanbaar is met de gansche afschaffing van den slavenhandel, en men heeft alle vertrouwen op den vryen arbeid. In de vorige Spaansche kolonien Mexiko, Venezuela en in sommige streken van Buenos-Ayres is de emancipatie reeds volbragt. Op het eiland Porto-Rico wordt nog maar een vyfde der plantagien door slaven bewerkt; in al de andere is de toestand der werklieden gelyk gemaakt aan dien van het landvolk, dat uit gewoonte, meer dan door de wet aan den grond verbonden is, of eigen kleine landeryen bezit. En nogtans kan Porto Rico als het eiland beschouwd worden, dat in bevolking en welvaart het spoedigst en duurzaamst is toegenomen; want zyne uitvoeren zyn van eene waarde van 65,000 dollars, zynde het bedrag in 1815, tot niet minder dan 5,500,000 dollars (in 1839) gestegen. Deze verbazende aanwas van Porto Rico zal gewisselyk niet voor Cuba verloren gaan.— "Dit toont (zegt de *Times*), dat de eerste voorwaarde van kolonialen voorspoed, zelfs in tropische klimaten, eene goede, zich-zelf onderhoudende bevolking is; en dat, wil men eene aannemende bevolking door den slavenhandel vervangen, men de gevaren en kwalen van de slaverny honderdvoudig vermenigvuldigt, en de voordeelen des lands van den planter op den slavenhandelaar overbrengt, die de arbeidende handen levert door de verfoeijelykste middelen en op de ongunstige voorwaarden voor het welzyn der maatschappy."

Hetzelfde blad meldt dat vyf-zesden van de naar Amerika bestemde slaven naar Brazilie gevoerd zyn, en vaart vinnig uit tegen de halstarrigheid van dien Staat, om, in spyt van zoo vele mogendheden, met den handel in slaven voort te gaan, ja geeft ingewikkeld te verstaan, dat daartegen wel algemeene krachtige maatregelen konden worden genomen.

Darmstadt, 19 *April.* Naar wy met zekerheid vernemen is het prof. Liebig, den wereldberoemden chemicus, die zich onlangs voor zeer korten tyd hier bevond, ten volle gelukt eene *mineralische meststoffe* te vinden, welke in verbinding met guano van uitstekend gunstige werking moet zyn. Deze uitvinding zet aan de landbouwkundige chemie de kroon op en opent het uitzigt op eene ontwikkeling van den landbouw, zoo als men die tot heden nog niet kent. Naar wy verder vernemen was het om den wille van deze uitvinding, dat de Heer Liebig onlangs te Londen is geweest, waar zich reeds eene actien-maatschappy met een kapitaal van 120,000 £ heeft gevormd tot het fabriceren dezer meststof.— Mannen van hoogen stand en groot vermogen hebben onmiddelyk deel genomen in deze onderneming, wier omvang alleen hieruit is af te leiden, dat voor het dryven der fabriek eene stoommachine van 100 paardenkrachten zal worden gebruikt.— Deze vermenging van mineralische meststof met guano moet, naar men wil, aan alle vereischten voldoen. Terwyl de guano hoofdzakelyk de zaadvorming bevordert en den grond in weinige jaren uitmergelt, doet de andere specie haren invloed voornamelyk tot de stam en bladvorming gelden, en blyft een voortdurend werkend middel, dat den humus niet uitzuigt. De schryver der *Agrikultur-Chemie* had den landbouw geene heerlyker ontdekking kunnen schenken.

Tom Thumb (TomPouce, kleinDuimpje) blyft te Parys de held van den dag; hy geniet den roem, die noodwendig een man van twee voet lengte moest te beurt vallen. In Frankryks hoofdstad is er niets, dat meer byval inoogst of meer fortuin maakt, dan de ligchamelyke misvormselen of gedrogten en de verstandelyke middenmatigheden. Tom Thumb is een bekoorlyk gedrogt, vol bevalligheden en lossen zwier, verwonderlyk welgeschapen in zyne Lilliputsche gestalte; alle soort van Engelsche, Iersche, Schotsche en Amerikaansche liedjes zingt hy met innemende liefstalligheid: hy danst met niet minder talent dan Fanny Elssler; met trotschheid vertoont hy de onderscheidene geschenken, welke hy van al de regerende vorsten van Europa ontvangen heeft; hy spreekt als een academie-lid; hy omhelst de dames als een ware Faublas in miniatuur. Des morgens en des avonds vloeit het publiek in de Concertzalen der rue Vivienne te zamen, om dien wonderbaarlyken dwerg te bewonderen.

Even als alle dwergen, en even als de meeste mannen van klein statuur, schynt Tom Thumb met eene uitsporige ydelheid begaafd te zyn—welligt daarom hebben de Amerikanen hem den titel van generaal gegeven. Het valt in het oog, dat hy zich in de rol, welke hy speelt, gelukkig gevoelt, en dat hem de oplettendheden, die hem bewezen worden, uitermate streelend zyn.— De ligchaams-oefening, die hem het meest behaagt, is de nabootsing der antieke standbeelden, en niets is vermakelyker dan dezen mismaakten mensch in allen ernst den stand van den Gladiator of van den Hercules, den Leeuw van Nemea verslaande, te zien aannemen. Op de tafel, welke hem tot schouwtooneel dient, neemt hy met zigtbaar zelf-behagen de huldigingen der vergaderde menigte aan, boven welke hy met al zyne kleinheid zich verheft. In zyne talryke kostuum-veranderingen ontwikkelt hy op veelvuldig verscheidene wyzen het instinct van den tooneelkunstenaar; nu eens ziet men hem als *Gentleman*, dan weder als Schotsch Clan Opperhoofd, als romeinsch krygsknecht, en in menigte andere verkleedingen, met veel smaak en weinige studie vervaardigd. In dit opzigt kost het onderhoud van Tom Thumb niet veel; uit de slopkousen van den Heer Sauzet zou men hem een kompleet pak kunnen maken.

Een der meest beroemde historische dwergen, Jeffrey Hudson, die in de zeventiende eeuw leefde, had op zyn twaalfde jaar niet meer dan achttien duim lengte. Zyn eerste eigenaar, de Hertog van Buckingham, bood hem aan de Koningin van Engeland ten geschenke en dit geschenk geschiedde op eene vry originele wyze; de Hertog had de eer de Koningin ten disch te ontvangen, en deed den dwerg in eene kaas voordienen. Van dat oogenblik af aan, had Jeffrey zyne plaats aan het hof, en genoot hy al dezelfde privilegien, die aan de groot-dignitarissen waren toegekend.— Tot op den ouderdom van dertig jaren, behield hy zyne ligchamelyke voordeelen, maar, op dien leeftyd, waarop voor andere mannen de afneming begint, begon plotselyk Jeffrey te groeijen, zoodanig dat hy weldra eene lengte had van drie voet negen duim. Daar bleef hy staan; maar zyne gesteltenis was uiterst dubbelzinnig geworden; hy was geen dwerg meer, hy was ook geen volmaakt gevormd, volwassen man; hy behoorde tot geenerlei orde of soort van het menschelyk geslacht. Om echter het verlies van zynen staat als phenomeen te vergoeden, trachtte hy zich zelven deftigheid en gewigt by te zetten, en zich op gelyken rang te plaatsen met die lieden, die van uit de hoogte hunner grootheid op hem neerzagen. Hy wilde niet de minste scherts over zyne kleine gestalte verduren, die, geen wonder meer zynde, thans belagchelyk was geworden. De spotters ontmoetten echter een zeer slecht onthaal. Zeker jong edelman, Sir Edwards Croffs genaamd, zich over hem eenige spotternyen veroorloofd hebbende, daagde Jeffrey hem tot een tweegevecht uit. Ter bestemde plaats en uur verscheen hy met twee groote geladen pistolen, en vond er zynen wederpartyder met slechts eene erwtenblaaspyp gewapend. Deze laatste trek van bespotting bragt hem buiten zich-zelven van woede en met een vreeselyk wyden sprong op zynen beledigér aanvliegende, takelde hy den vermetele, die hem met zoo vele verachting durfde honen, duchtig met oorvygen toe. De exdwerg, door het lot begunstigd, moest het eerst schieten. Hy deed zynen vyand ontzield op de plek neerstorten.

Wees dus behoedzaam in het schertsen met den generaal Tom Thumb, want die hoofd-officier der Amerikaansche armee zou allígt zich even korzelig en ligt geraakt kunnen betoonen, als zyn voorganger Jeffrey, en u hetzelfde lot, als dat van den ongelukkigen Sir Edward Croffs kunnen bereiden.

Brussel, 27 *April.* Een ontzettend voorval, en zeer geschikt om de moeders tot nadenken te brengen, die hare kinderen aan minnen toebetrouwen, heeft in de gemeente van Brouckerque plaats gehad. Een kind van tusschen twee en drie jaren leeftyds is het slagtoffer van de verscheurende vraatzucht der rotten geweest.— Vrouw Marole had als zoogmoeder het kind van den daglooner Secq tot zich genomen. Zyne woning, langs het water gelegen, was als door rotten belegerd. In den nacht van Dingsdag op Woensdag den 8sten dezer, liet het in zyn wiegje liggend kind, herhaaldelyk kreten van hevige pynen hooren, en kermde vervolgens allerakeligst, waardoor echter de min niet uit den slaap gewekt of oplettend gemaakt werd, want des anderen daags vond zy het kind, in zyn bloed badende, en het aangezigtje op eene afgryselyke wyze misvormd. De geheele linkerzyde van het gelaat was verslonden; de regterzyde droeg ook sporen van vele en diepe beeten, en de regterhand was ontzettend gehavend. Het kindje overleefde zyne wonden slechts weinige uren.

*Het volgende verslag nopens het prepareren van het* Aloëzuur *is ons van wege den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber der kolonie ter plaatsing ingezonden.*

*Aan*
*Den Hoogwelgeboren Heer*
Baron van Raders
*Hoogwelgeboren Heer!*

Hiernevens heb ik de eer U Hoogwelgeb. te doen geworden het verlangende, schriftelyke verslag van myne ervaring, by de behandeling der Aloë van Curaçao, ter daarstelling van het zoogenaamde *Aloë bitter*, meer eigenaardiglyk *Aloë zuur* genoemd; en van myne vergelykende proeven, met andere aloë soorten, ter verkryging van het zelfde product, genomen.— Na deze vergelykende proeven, is het my ten duidelykste gebleken, dat, zoo het *aloëzuur* met vrucht in de verweryen aantewenden is (hetwelk de voorloopige proeven allezins schynen te bevestigen) de aloë van Curaçao althans *daartoe* de voorrang verdient boven de, by ons gebruikelyke aloë soorten; alzoo dezelve eene veel aanzienlykere hoeveelheid aloëzuur levert, dan eene der, door my, tot gemeld onderzoek gebezigde soorten, welke zyn: *Aloës succotrina, aloës capensis* en *aloës hepatica.*

De aloë van Curaçao onderscheidt zich, reeds op het eerste aanzien, zeer duidelyk van alle andere soorten, door derzelver kleur, die veel schooner en levendiger is, dan van eene derzelve, en waarin men zich, na dezelve *eenmaal* met genoemde soorten vergeleken te hebben, niet ligt meer vergissen zal; fyn gewreven, levert zy een zeer schoon goudgeel poeijer, hetwelk eenige overeenkomst met *gutte gom* heeft.— Ook in de reuk zal men zich, na die eenmaal waargenomen te hebben, niet ligt meer vergissen; dezelve is, voor my, uiterst onaangenaam en walgelyk, doch laat zich, even als de kleur, gemakkelyker onthouden dan beschryven; overigens onderscheidt zy zich nog daardoor, dat zoowel derzelver waterachtige als alcoholische oplossing, aan een strookje katoen, hetwelk daarmede bevochtigd en daarna, gedurende eenige dagen aan de lucht blootgesteld is, eene levendig roode kleur mededeelt, hetwelk by de succotrina eenigzins, ofschoon in veel geringere mate, by de andere soorten in het geheel geen plaats vindt; het, met de oplossing van deze bevochtigde katoen, behoud steeds eene geele kleur.

Ter verkryging van het aloëzuur heb ik my van de volgende methode bediend.

Aloë van Curaçao.

Een dragma van genoemde aloë werd fyn gewreven en in een kolfje, hetwelk nagenoeg 10 oncen water kan bevatten, vermengd met 1 once salpeterzuur van 36 graden.

Dit mengsel nam oogenblikkelyk eene donker roode kleur aan, zonder merkbare reactie, noch ontwikkeling van salpeterige dampen te vertoonen. Het kolfje in een zandbad eenigzins verwarmd zynde, begon het mengsel sterk optebruischen en roode salpeterige dampen te ontlasten;] zoodra dit bespeurd werd, werd hetzelve van het zandbad verwyderd en, zonder verdere toevoeging van warmte, aan zichzelve overgelaten, tot dat de reactie opgehouden was, daarna zette ik hetzelve op nieuw op het zandbad en er begonnen zich weder roode dampen te ontlasten. Het vocht, nu tot koken gebragt zynde, werd tot op ongeveer de helft verdampt, daarna van het zandbad afgenomen en ter bekoeling weggezet en bekoeld zynde, met eene ruime hoeveelheid, dat wil zeggen 5 tot 6 oncen water vermengd, waardoor het precipitaat, dat zich reeds by de bekoeling was begonnen te vormen, aanmerkelyk vermeerderd werd. Dit precipitaat werd door filtreren van het vocht afgescheiden en op het filtrum zelve, eerst met koud en daarna met warm water, herhaalde malen afgewasschen. Door dit afwasschen verkreeg het precipitaat (aloëzuur), hetwelk eerst geel was, eene schoone purperroode kleur, welke kleur zich ook aan het afwasch water, vooral aan het warme, mededeelde en hetzelve, hoe weinig er zich ook in oploste, zoo sterk kleurde, dat een strookje katoen er in gedoopt zynde, terstond fraai rood geverwd werd.

Het dus verkregen aloëzuur, gedroogd zynde, deed zich voor als een bruinachtig rood, eenigzins cristalvorming poeijer, hetwelk zelfs in de geringste hoeveelheid met warme water in aanraking gebragt, hetzelve oogenblikkelyk fraai rood kleurde.— Het warme afwasch water scheidde, by de bekoeling, nog eenig aloëzuur af. De verkregene hoeveelheid van gemeld preparaat bedroeg nagenoeg 3 á 4 grein, doch dit mag in geenen deele aangemerkt worden als bepalende de hoeveelheid, die er uit te verkrygen zoude zyn, alzoo er by eene zoo kleine proef steeds veel verloren gaat, hoezeer men ook tracht elk verlies te verhoeden.

Aloës Succotrina.

Een dragma van genoemde aloë, volkomen op dezelfde wyze en in hetzelfde apparaatje, als in de vorige proef behandeld zynde, leverde ook byna dezelfde verschynselen op, met dat onderscheid, dat van den beginne af het mengsel eene veel minder schoone kleur aannam, de reactie veel minder sterk was, en wat het belangrykste is, dat er, by het einde der proef, bleek nagenoeg de helft minder aloëzuur verkregen te zyn, en ook het strookje katoen, hetwelk in het warme afwasch water gedompeld werd, veel minder gekleurd was.

Aloës Hepatica.

Twee proeven heb ik met deze aloë soort genomen. Daartoe werd ik gebragt, doordien een stukje van dezelve fyn gewreven zynde, een schoon geel, een ander daarentegen, hoewel uit hetzelfde pak genomen, een vuil bruin of groenachtig poeijer opleverde. Van beide poeijers heb ik afzonderlyk een dragma aan de gewone proef onderworpen, in de vooronderstelling dat die vuil bruine kleur soms het gevolg van vreemde inmengsels konde zyn. De uitkomst heeft echter deze meening niet bevestigd, alzoo beide zich, gedurende de bewerking, volkomen gelyk aan elkander gedroegen, en ook het product van het eene, noch in kleur noch in hoeveelheid, van dat van het andere merkelyk verschilde. De hoeveelheid aloëzuur uit deze soort verkregen, was aanmerkelyker dan die uit de succotrina, doch geringer dan die uit de curaçaosche; ook was de kleur van het drooge zuur minder schoon, evenwel kleurde het warme afwasch water, het strookje katoen even sterk als dat van de laatstgenoemde soort.

Kaapsche Aloë.

Deze is, van de door my onderzochte soorten, het minst ter bereiding van het aloëzuur geschikt; want ofschoon zy, na de behandeling met salpeterzuur en daarop volgende verdamping en verdunning van het vocht met water, een chromaatgeelkleurig precipitaat afzondert, hetwelk door behandeling met warm water mede bruinrood gekleurd wordt, en het warme afwasch water ook het strookje katoen roodkleurt, was de hoeveelheid aloëzuur, die op het filtrum terug bleef, zoo gering, dat hetzelve zich, na gedroogd te zyn, byna geheel en al in de porien van hetzelve verborgen had, zoo dat er zich niets van liet afnemen.

De uit ieder der hier vermelde soorten verkregene hoeveelheden *aloëzuur* zyn bereids onder de bewaring van U Hoogwelgeb. en zullen hierby gevoegd dienen te worden tot staving van het geene ik, met betrekking tot hoeveelheid en kleur gezegd heb; en hiermede vermeen ik aan het verlangen van U Hoogwelgeb. voorloopig voldaan te hebben.

Gelief echter dit myn geschrift aantenemen voor het geene het is, namelyk als een voorloopig onderzoek, hetwelk in verre na niet volledig is, doch hetwelk U Hoogwelgeb. duidelyk genoeg zal doen zien, dat de aloë van Curaçao, althans in de verweryen, verre te verkiezen schynt, boven de, hier te lande, meest geachte aloë soorten.

Hoogwelgeboren Heer!
van U Hoogwelgeb.
de onderdanige dienaar
J. H. MOET.

's Gravenhage
den 27 Mei 1843.

## KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 14 Juny 1845.

NAMENS den HoogEd. Gestrengen HeerGezaghebber dezer kolonie, wordt hierby ter kennis van het algemeen gebragt: dat by resolutie van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, dd. 26 Mei ll. No. 831, ontslagen is, de Heer J. M. Grunings, als klerk van den 3 rang, werkzaam geweest ter Administratie van Financien alhier.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

## OPROEPING.

Curaçao den 14 Juny 1845.

AL de genen, die eenig narigt zouden kunnen geven ten aanzien van den persoon van Joannes Franciscus 't Kint, welke, in het jaar 1795, aan boord van 'slands schip de Delft, onder bevel van den Kapitein van Doorn, naar de West-Indiën vertrokken is en aldaar zoude zyn overleden, worden by deze, namens den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie uitgenoodigd, om daarvan opgave te doen ter Koloniale Secretary dezes eilands.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

## KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 13 Juny 1845.

ALZOO het Bestuur dezer kolonie van voornemen is, *Brieven van Manumissie* uittereiken aan den Landsslaaf genaamd Johannes Martyn, oud 47 jaren, zoon van Maria Thomas, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

## OPROEPING.

DE genen, die pretentien mogten hebben ten laste den boedel van wyle Mejufvrouw *JOHANNA PHILIPINA DE POOL* Weduwe *LUCAS RAVEN*, worden hierby opgeroepen om hunne pretentien aan den ondergeteekende codicillaire executeur in gemelden boedel, binnen twee maanden, van heden af gerekend, inteleveren; terwyl de debiteuren aan dezen boedel aangemaand worden binnen den voorschreven termyn betaling te komen doen.

Curaçao den 13 Juny 1845.
P. I. BEAUJON qq.

*Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is ƒ12. 's jaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.*

( *By deze Courant behoort een vervolg.* )

## KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 27 Juny 1845.

BY dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, dd. 25 dezer No. 255, zyn, onder nadere goedkeuring van hooger hand, aangesteld voor den tyd van twee jaren, integaan met den 1 July aanstaande:

*Tot Inspecteurs van 's Ryks Etablissementen van kultuur.*

*Te Curaçao:* de 1ste Luitenant Adjudant E. J. Slengarde.

„ *Bonaire:* de Kommandeur J. Schotborgh Cz.

„ *Aruba:* de Kommandeur J. Jarman Jr.

*Tot Adjunct*, betrekkelyk de werkzaamheden der inspectie te Bonaire, de Hoofdopzigter aldaar C. Boyé.

*Op de Etablissementen zoo te Curaçao, Bonaire, als Aruba.*

*Tot Dirigerende opzigters.*

De Heeren F. G. van Raders.
A. H. Steeling Leseur.
P. T. Krafft.
W. J. G. Wagner.
W. B. Mellink.
G. Schotborg Hz.
J. B. Schotborgh.
T. van Raders en
W. J. L. van Raders.

*Tot assistent opzigter der 1 klasse:* de Heer E. Zeppenfeldt.

„ „ „ „ *2 klasse:* de Heer J. Lampe.

En verder als opzigters der 2 klasse by de werkzaamheden op Bonaire:

de Heeren G. Menge en
J. H. B. Schuler.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

## KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 27 Juny 1845.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 5 July als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 20¼ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

## WAARSCHUWING.

DE Prokureur des Konings hierby aan het geëerde publiek mededeelende, dat hem zyn ter hand gesteld de navolgende lysten, als:

*a.* lyst der uitstaande posten van belasting op Grondeigendommen, Hypotheken en Slaven over het jaar 1844,

*b.* lyst der uitstaande posten van het Personeel en Mobilair over het jaar 1844,

*c.* lyst der uitstaande posten van Contributie tot Instandhouding der Schuttery over het jaar 1844,

*d.* lyst der uitstaande posten van de belasting op de Ingevoerde goederen over het jaar 1844,

*e.* lyst der uitstaande posten van belasting op huisbedienden over het jaar 1844 á 1845,

*f.* lyst der uitstaande posten van Tonnen en Licht en Bakengeld over het jaar 1844,

*g.* lyst der uitstaande posten van Huurloon van 's Landsslavinnen over het jaar 1844,

geeft by dezen aan alle belastingschuldigen en schuldenaren der overige hierin uitgeduide posten te kennen, dat, wanneer zy, binnen den tyd van acht dagen na dato dezes, de door hen verschuldigde belastingen en schulden niet komen betalen, zy in dat geval, na verloop van dien tyd, geregtelyk vervolgd zullen worden ter voldoening van dezelve.

Curaçao den 27 Juny 1845.
De Prokureur des Konings,
Mr. H. W. DE QUARTEL.

## *Gouvernements Wissels.*

OP autorisatie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber der kolonie wordt bekend gemaakt, dat er op aanstaanden Maandag, den 30 dezer, verkocht zullen worden Wissels op het Ministerie van Kolonien ten bedrage van *Twaalf Duizend Gulden*, betaalbaar zes maanden nazigt, bestaande in stellen van *ƒ* 1000.—met bepaling, dat het aanbod van agios in decimalen met geheele centen te berekenen, zal worden aangenomen.

Die daartoe gading hebben kunnen zich ter Administratie van Financien met beslotene biljetten vervoegen op den bovengezegden datum, des voormiddags uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 27 Juny 1845.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

## BEKENDMAKING.

NAMENS den Raad van Administratie van het Pensioen fonds voor de W. I. beambten wordt hierby bekend gemaakt, dat de gemelde Raad op de Hoofd Administratie van het fonds in 'sGravenhage trekken zal vier stellen Wissels, als: een van *ƒ* 675, een van *ƒ* 600, een van *ƒ* 500 en een van *ƒ* 225, betaalbaar op twee maanden, en dat dezelven toegekend zullen worden aan den gene, die daarvoor het hoogste aanbod, in tiendeelige getallen uitgedrukt, zal doen by biljetten van inschryving, welke op aanstaanden Maandag, den 30 dezer, des voormiddags uiterlyk te elf ure, moeten ingezonden worden by den ondergeteekenden ter Griffie van de Regtbank der kolonie binnen het fort Amsterdam.

Curaçao den 27 Juny 1845.
De Boekhouder by den Raad voormeld,
A. BEAUJON.

TER verzending naar Amsterdam per de amerikaansche schoener JOHN DUNLAP, kapitein R. C. CASE, zal er ter Koloniale Secretary dezes eilands een brieven-zak worden opgemaakt, dewelke op aanstaanden Woensdag, den 2 July des namiddags te twee ure, zal gesloten worden.

Curaçao den 27 Juny 1845.
De Commis, belast met de Post-directie,
JOHN C. GAERSTE.

## BODEMARY

OP de Romp, tuig en tavel van de Portugeesche Brik *GENERAAL NEPOMUCENO*, onder bevel van BENTO JOSE DO NACIMENTO, liggende in deze haven.

Benoodigd zynde eene som van meer of min *ƒ* 10,000. (zegge tien duizend Gulden) tot reparatie van genoemde brik, ten einde dezelve in staat worde gesteld, derzelver reis naar Oporto te vervolgen, zoo worden by deze verzocht al de genen, die daarin gading mogten hebben, zich te vervoegen met geslotene biljetten ten kantore van de Heeren H. VAN DER MEULEN & Co., op hunEd. Werf, uiterlyk op aanstaanden Maandag, den 30 dezer, te 10 ure.

Zullende opgemelde bodemary worden toegekend aan den genen, welke een aannemelyk aanbod zal hebben gedaan.

Curaçao den 27 Juny 1845.
BENTO JOSE DO NACIMENTO.

*⁂ ONDERTROUWD.*

JOHANNES VAN WYCK,
*Officier van Gezondheid 2de klasse by de Nederlandsche Marine,*
EN
EVA VAN DER DYS.

Curaçao den 27 Juny 1845.

Strekkende deze ter kennisgeving aan bloedverwanten, vrienden en bekenden.

Curaçao June 24, 1845.

MESSRS. EDITORS.

*Gentlemen,*

Will you allow me to tresspass upon the columns of your paper to render to my numerous friends in this island my parting acknowledgements, and to leave insufficient as it is some testimony of my grateful respect and fervent thanks for the uniform kindness and hospitality which have been continued to me without check or abatement during near two years residence in this island. In my wanderings through life in various parts of the world, the hand of friendship has been uniformly extended to me, but no where more warmly than here, and when in a few weeks I shall have returned to the bosom of my family in my own native land, one of my most pleasing recollections will be my association in this isle.

I beg leave to offer you and, through you, my friends here my lasting gratitude, and earnest good wishes for the welfare of the inhabitants of Curaçao.

I am,
Gentlemen,
Your obedient servant,
W. H. FREEMAN.

Messrs. MULLER & NEUMAN.

## C U R A Ç A O.

*Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.*

INGEKLAARD.

Juny 21, n. gren. golet Lafayette, R. Berch, Baranquilla.
—— — eng. golet Louisa, A. T. Mardenbourgh, St. Thomas.
—— 23, eng. golet Victoria, R. Robson, Antigue.
—— — amk. golet John Dunlap, R. C. Case, Boston.
—— — bayt. golet Deux Amis, P. Rog, Jaemel.
—— — ned. kofschr. Hunderen, K. Ouwehand, La Guayra.
—— — ned. golet Aurora. J. H de Groot, St. Thomas.
—— 25, ned. golet Dorothea, J. Quant, Aruba.
—— — ned. golet Grand Orient, H. Evertsz, Vieque.
—— 26, ven. golet Victoria, A. Garces, Coro.
—— — ven. brik Napoleon, W. Preston, Montego Bay.
—— — ven. golet Traidor Piñerez, E. Ramiris, Cumarebo.
—— — ned. golet Maria, L. T. Marconje, St. Jago de Cuba.
—— 27, sp. golet Iberia, G. R. de Lima, Manzanilla.

UITGEKLAARD.

Juny 21, ned. golet Maria Louisa, G. Leon.
—— 23, ned. golet St. Nicolaas, M. Langlois.
—— — amk. brik Curaçao, J. S. Higgens.
—— 25, ned. golet Dorothea, J. Quant.
—— — eng. golet Victoria, R. Robson.
—— 27, amk golet John Dunlap, R. C. Case.
—— — ned. golet Transit, W. C. Gaerste.
—— — ven. golet Traidor Piñerez, L. Ramiris.
—— — eng. golet Louisa, A. T. Mardenbourgh.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
*JULY 1845.*

N. M. Vrydag den 4 te 11 u. 54 m. 's voormiddags.
E. K. Zaturdag den 12 te 9 u. 47 m. 's morgens.
V. M. Zaturdag den 19 te 1 u. 27 m. 's nachts.
L. K. Vrydag den 25 te 10 u. 45 m. 's avonds.

Verleden Zaturdag, den 21 dezer, is Z. M. Stoomschip de CURAÇAO, gekommandeerd door den Luitenant ter Zee 1ste klasse P. A. H. HINLOPEN, van Suriname binnen deze haven aangekomen. Wy vernemen dat de CURAÇAO afgezonden is, om den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie naar Suriname overtebrengen.

Op denzelfden dag is van Amsterdam laatst van La Guayra, binnen deze haven aangekomen de nederlandsche kofschoener HUNDEREN, Kapitein K. OUWEHAND.

Verleden Dingsdag morgen, den 24 dezer, is Z. M. Brik ECHO, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant ter Zee F. W. FREUDENBERG, naar Suriname vertrokken.

Wy hebben deze week Couranten van Boston ontvangen tot den 3 Juny met berigten uit Europa tot 20 Mei. Deze berigten zyn van weinig aanbelang en worden zakelyk in dit nummer gevonden.

De koningin van Engeland zal dit jaar niet naar Ierland gaan; men is bevreesd dat H. M. geen vriendelyk onthaal van de Repealers zal hebben. Het bezoek naar Parys zou, naar alle waarschynelykheid, binnen kort plaats hebben.

Men dacht, dat Prins Albert in dezen zomer het bezoek van den keizer van Rusland in Engeland zou gaan beantwoorden.

De Engelschen zyn zeer liberaal jegens de zwarten, maar jegens hunne landgenooten, de Ieren, zyn zy zeer onverdraagzaam en zelfs hard. Er hangt thans eene kwestie voor het parlement, welke de anglikaansche kerk, dus het grootste gedeelte der bevolking van Engeland, in rep en roer gebragt heeft, namelyk de kwestie wegens de dotatie van het R. K. Seminarium van Maynooth, waarvan de europesche Couranten thans vol zyn.

De tweede lezing van het ontwerp van wet is met eene meerderheid van 147 stemmen in het Lager Huis doorgegaan, en uit vreeze, dat het ontwerp eindelyk als wet zal doorgaan, worden er protesten en verzoekschriften tegen hetzelve ingediend. Een protest, onderteekend door 530 leden des senaats van de universiteit van Cambridge, is aan den Kanzelier van de Exchequer ingediend, waarin gezegd wordt, „ dat zy een grooten afkeer hebben tegen de begiftiging van het seminarium en derhalven ernstig er tegen protesteren."

De 7,000,000 Katholieke Ieren moeten tienden opbrengen om de bisschoppen van de anglikaansche kerk in weelde en overvloed te doen leven, en dezen willen niet toelaten, dat er 'sjaarlyks 30,000 £ st. door het gouvernement besteed worden aan het Seminarien in Ierland.

In het Huis der gemeente heeft Sir James Graham, op den 9 Mei eene Bill ter tafel gebragt, bevattende het voorstel om drie opvoedings gestichten in Ierland opterigten, geheel onafhankelyk van alle godsdienstige instellingen en geloofsleer, voor de opvoeding van de midden klasse. Hiertoe wordt vereischt eene som van omtrent 100,000 £st. ter opbouwing van de drie gestichten en 6500 £st. 'sjaarlyks voor het onderhoud van elk gesticht. Dit voorstel ontmoette algemeene goedkeuring.

Het britsche gouvernement zoekt thans de Ieren een weinig te vreden te stellen niet uit een regtvaardig oogpunt, maar om dat er vreeze bestaat, dat Engeland vroeg of laat met de Vereenigde Staten van Amerika in eenen oorlog kan ingewikkeld worden; want de kwestie van het Oregongebied kan wel tot eene vredebreuk tusschen de twee mogendheden leiden; waarby nog komt de annexatie van Texas, welke Engeland tracht te voorkomen.

De zaken tusschen Mexico en Texas waren, volgens de jongste berigten uit Mexico, afgedaan tusschen de uitvoerende magten van de beide staten. Er is eene overeenkomst gesloten bevattende dat Mexico, onder de waarborg van Engeland en Frankryk, Texas als een' onafhankelyken staat zal erkennen, onder voorwaarden, dat Texas zich niet met Amerika zal vereenigen. Deze overeenkomst moet nog door het Congres goedgekeurd worden, en het Congres van Texas was byeen geroepen tegen den 4 July aanstaande.

Californien is thans in opstand tegen het hoofd gouvernement; het wil zich in een' afzonderlyken staat vormen en niet onder het gezag van Mexico staan. De inwoners hebben de mexicaansche troepen verslagen en eigen gezagvoerders benoemd.— Dit heeft plaats gehad in February jl.

Brieven van Zurich, van den 7 Mei vermeldden, dat de straffe des doods, uitgesproken door de Regtbank van eerste instantie tegen Dr. Steiger, bekrachtigd is geworden door het hooge geregtshof van Lucerne. Zyne laatste hoop berust thans in den Grooten Raad, die hem nog vergiffenis kan schenken. De regeringen van Zurich en Berne hebben gezanten naar Lucerne afgevaardigd om vergiffenis voor hem te verwerven.

Eerlang zal iets zeer buitengewoon in de wereld voorvallen. De Turken zullen ook een parlement hebben. De Sultan heeft eene volks vertegenwoordigende vergadering in Constantinopel byeen geroepen. Alle provintien moeten volksvertegenwoordigers zenden om hare grieven en bezwaren aan het gouvernement voortedragen, op dat er middelen worden beraamd om dezelven uit den weg te ruimen.

---

Het haitiaansche gouvernement heeft ingezien dat het niet noodig is, dat de christelyke kerk aldaar langer aan een buitenlandsch vorst, namelyk aan den Paus van Romen, onderworpen blyft. De Spaansch Amerikaansche gouvernementen zyn nog eenigzins verpligt om den Paus als kerkelyk opperhoofd te erkennen; want het pausselyk gezag heeft onder de spaansche afstammingen in Amerika diepe wortels geschoten; maar zoo is het niet in Haiti; dit gezag is by de Haitianen zeer gering. Het gouvernement heeft daarom het patronaat over de kerk op zich genomen, en dit heeft geene ontevredenheid by die natie veroorzaakt. De apostolische prefect te Port-au-Prince alleen heeft zich hiertegen verzet; doch de president, om magt te toonen, heeft begonnen geestelyken te benoemen ter aanvulling der openstaande kersspelen of parochien, zonder den apostolischen prefect hiervan kennis te geven, en toen de prefect zich hiertegen verzette, werd hy aan boord van een vaartuig te Port-au-Prince ingescheept en buitenlands gezonden.

Het is derhalve vooruit te zien dat, als Haiti eenmaal tot rust en vrede zal terug gekeerd zyn, de kerk aldaar van Italiën onafhankelyk zal blyven en welhaast ook den naam zal bekomen van de *Haitiaansche Katholyke Kerk.* Mogelyk zal dit ook weldra het geval zyn in de nieuwe staten van Zuid Amerika, waar het pausselyk gezag door den verren afstand van Italiën, in lang zoo groot niet is als in Europa.— Indien de Paus eens geweigerd had de nieuwe bisschoppen, die door het Congres van Venezuela verkozen werden, te bevestigen, dan zouden waarschynelyk die bisschoppen toch in functie getreden zyn, en zulks zou in Venezuela geene aanleiding tot onlusten gegeven hebben.

Er staat in Haiti eene gebeurtenis plaats te hebben, die men reeds lang vooruit gezien heeft, namelyk de verplaatsing des zetels van het gouvernement van Port-au-Prince, thans Port-Republicain, naar de Kaapstad.

De Kaapstad is ten allen tyde de zetel van den franschen Gouverneur geweest, en is ook beter gelegen voor den handel en de gemeenschap met de provintien dan Port-au-Prince; doch deze laatste stad heeft eene zedelyke meerderheid, namelyk zy is grootendeels door kleurlingen bewoond, die in verstandelyke beschaving de negerbevolking van de Kaapstad overtreft. Thans heeft de nieuwe president Pierrot de leden der hooge regering van Port-au-Prince naar Kaap Haytien ontboden. Dit heeft te Port-au-Prince groote verslagenheid te weeg gebragt, want het is te vreezen, dat dezelve alsdan weldra in verval zal geraken.

---

De beide schepen de *Terror* en de *Erebus*, welke kort geleden uit Engeland gezeild zyn, om opsporingen aan den Noordpool te doen, worden gevolgd door een transportschip met tien vette ossen aan boord, welke geslagt zullen worden, zoo dra men in de Yszee zal gekomen zyn, omdat het vleesch door de koude bewaard wordende, gezonder is dan het ingezouten vleesch; ook verliest het vleesch door inzouting veel van deszelfs voedende deelen.

Wy vinden niets vermeld, aangaande het eigentlyke doel dezer expeditie. Men weet dus niet of dezelve de noordwester doortogt zal trachten te bewerken, of wel dat dezelve het doel heeft om tot den pool zelve door te dringen.

---

Wy vinden in de europesche Couranten eene berekening, dat er sedert den algemeene vrede omstreeks anderhalf millioen negers uit Afrika naar Amerika zyn overgevoerd, en dat er een gelyk getal op zee zyn omgekomen, omdat de slavenhaalders een te groot getal personen naar evenredigheid van de ruimte aan boord stuwen of inpakken, of by het gezigt van een kruisser de gansche menschen vracht overboord werpen.

Het is te vergeefs, dat de europesche vorsten aan de engelsche kruissers verlof geven om de vaartuigen hunner onderdanen, die op de kusten van Afrika varen, te onderzoeken, daar Frankryk en Noord Amerika dit regt van onderzoek niet erkennen; want het is vooral onder amerikaansche vlag, dat de slavenhandel gedreven wordt,

Volgens de jongste berigten uit Engeland heeft de zending van den Hertog van Broglie naar Londen het doel gehad om eene overeenkomst met het engelsche gouvernement te treffen, ten einde den slavenhandel te weren. Deze overeenkomst is als volgt: de commissiën der kruissers zullen ingetrokken worden; en men zal de negervorsten op de afrikaansche kusten trachten te bewegen het verkoopen van slaven te staken. Zoo zy zich niet goedwillig hieraan onderwerpen, dan zal men dwangmiddelen daartoe bezigen, namelyk de factoryen vernielen en de kusten blokkeren. Engeland en Frankryk zullen daartoe gezamentlyk eene zeemagt verleenen. Dit traktaat of deze overeenkomst is echter maar eene proef van twee jaren; zoo de ondervinding mogt leeren, dat hetzelve niet uitvoerbaar is, dan wordt het na verloop van dien tyd weer ingetrokken.

---

*Uittreksels uit het Algemeen Handelsblad en Surinaamsche Couranten.*

---

ROTTERDAM, 2 *Mei.* Berigten van Batavia melden, dat aldaar de tyding was ontvangen, dat onlusten in de bovenlanden van Padang waren ontstaan. Een particulier schryven van den 20sten December 1844, deelt dienaangaande de volgende byzonderheden mede: Op den 13den dezer des avonds ten 5 ure, werd de kapitein Beijerman, met een gedeelte zyner kompagnie, naar Sochkie (op den weg naar Pauw) gezonden. In den nacht aldaar aangekomen, werd hy, alsmede de Resident en de Schout met 10 policiedienaren, door de oproerige Maijers aangevallen, en verloren by die gelegenheid, de Kapitein Beijerman, de Schout de Waal, een sergeant en tien flankeurs ongelukkig het leven.

BRUSSEL, 18 *April,* De Belgische yzerfabrikatie is thans bestemd om eene groote rol te spelen, want zy kan een' grooten invloed op de publieke welvaart uitoefenen. Alle volken, het belang der spoorwegen beseffende, aarzelen niet meer, daarop aanzienlyke kapitalen aan te wenden. Dit stelsel van gemeenschapswegen strekt zich dus niet slechts over Europa en Amerika, maar ook over Afrika en Azia uit, alwaar in den loop van dit jaar ook spoorwegen zullen worden aangelegd.

Over meer dan 1500 mylen lengte zullen in Britsch Indië spoorwegen worden aangelegd. In Engeland maakt men zelfs zich gereed tot verzending van spoorstaven naar China, alwaar verscheidene spoorwegen zullen aangelegd worden. Als men al de spoorwegen opsomt, die op den aardbol zullen worden aangelegd, verwondert men zich niet meer over de snelle ryzing der pryzen van het yzer in Engeland, en dien ten gevolge ook in Belgie en Duitschland.

FREIBURG, 19 *April.* De aartsbisschop heeft dezer dagen een' herderlyken brief tegen de Duitsch-Katholyke Kerk uitgevaardigd, die gedrukt en rondgedeeld is geworden, en ook reeds in zyn geheel in de *Freiburger Ztg.* is geplaatst. Aan het slot van dien zendbrief wordt bevolen, dat aanstaanden Zondag, en vervolgens alle Zon- en feestdagen, na de predikatie en de gebruikelyke gebeden een openbaar gebed zal gedaan worden tot opheffing der scheuring en tot bekeering der afgevallenen.

LONDEN, 16 *April.* Aan eenige spoortreinen is op elke yzerbaan een rytuig gevoegd van geheel nieuwen vorm, en tot koffy- en ververschingkamer dienende. Dit rytuig is achter den trein geplaatst, en al de rytuigen zyn zoo ingerigt, dat zy het een in het andere openen. Op die wyze kan de koffyhuisbediende door eene naauwe ruimte in al de rytuigen komen en de reizigers bedienen.

Men zegt, dat onderscheidene schepen met ballast van Londen en Liverpool naar de Oostkust van Afrika vertrokken zyn, ten einde aldaar ladingen in te nemen van potasch-salpeter en soda-salpeter, die gezegd worden zich aldaar in overvloed te bevinden. Elk dezer schepen zou eenen scheikundige aan boord hebben, om den kapitein met zynen raad by te staan.

PARYS, 30 *April.* Het dagblad *l'Afrique* spreekt op nieuw van de vermoedelyke benoeming des hertogs van Aumale tot Onderkoning van Afrika.

— De bureaux der kamer hebben de Kommissarissen benoemd, die belast zyn met het onderzoek van twee wetsontwerpen betrekkelyk de kolonien, het eene aangaande het slavenwezen en het andere rakende eene krediet van 600,000 fr. ter voorziening in de kosten van het overvoeren van Europesche landbouwers naar de kolonien van Martinique en Guadeloupe en het daarstellen van landbouwwerkkundige etablissementen.